

ELFİRA BAĞIRZADƏ
ADİU, Azərbaycan dili kafedrasının baş müəllimi
Bakı, İstiqlaliyyət küç.31
elfira.@mail.ru.

Azərbaycan dilinin lüğət tərkibinə daxil olan dil elementlərinin mənşəyi, daxil olma şərtləri və lingvistik təhlili

Xülasə

Azərbaycan dilinin lüğət tərkibində köklü dəyişikliklər baş verir. Bu, hər şeydən əvvəl, Azərbaycan dilinin başqa dünya dilləri ilə birbaşa əlaqələri ilə bağlıdır. Əgər əvvəllər Azərbaycan dilinə sözlər əsasən rus dilindən və rus dili vasitəsilə keçirdisə, indi alınmalar vasitəçi dil olmadan dilimizə keçir. Hazırda mətbuat səhifələrində bol-bol işlənən alınmaların dildə yaşayacağına, işləklilik qazanacağına zəmanət vermək olmaz. Lakin dildə zərurətdən işlənən sözlərin dilin lüğət tərkibinə keçərək dilin zənginləşdirilməsi vacibdir. Bu məsələyə münasibətdə ehtiyatlı olmaq, dildə lüzumsuz yerə alınmaların işlənilməsinə yol vermək olmaz. Bu proses, yəni Azərbaycan dilinin başqa dillərlə birbaşa əlaqəsi lüğətlərin tərtibinə də təsir edir. Belə ki, əvvəllər əsasən, rusca-azərbaycanca, azərbaycanca-rusca lüğətlərin tərtibi prioritet sahə hesab olunurdusa, indi ingilis, türk, alman və s. dillərdən Azərbaycan dilinə lüğətlərin tərcüməsi vacib hesab edilir. Elmi-texniki tərəqqi ilə bağlı terminologiya sahəsində çox böyük işlər görülmüşdür. Bu illər ərzində elmin, mədəniyyətin, ictimai-siyasi həyatın bütün sahələri ilə bağlı baş verən dəyişikliklər nəzərə alınaraq AMEA RH yanında terminologiya komissiyasında mühüm işlər görülmüşdür. Bu müddət ərzində elmin, demək olar ki, bütün sahələrinə aid 60-a yaxın terminoloji lüğət nəşr olunmuşdur. Onların arasında həcmcə çox böyük izahlı, iki və üç dilli lüğətlər diqqəti cəlb edir: “Neft və qaz üzrə rusca-azərbaycanca-ingiliscə terminoloji lüğət” (2001, 754 səh.); “Rusca-azərbaycanca izahlı texniki terminlər” (2004, 774 səh.); “Rusca-azərbaycanca dəmiryol nəqliyyatı terminləri lüğəti” (2004, 671 səh.); “İzahlı diplomatiya terminləri lüğəti” (2004, 283 səh.); “Ehtimal nəzəriyyəsi və riyazi-statistika ensiklopediyası” (2010, 1100 səh.); “İzahlı geologiya terminləri lüğəti” (2006, 686 səh.); “İngiliscə-azərbaycanca-rusca aviasiya terminləri lüğəti” (iki cildə 2008, 1600 səh.); “Mediada işlənən alınma sözlərin izahlı lüğəti” (2010, 256 səh.) və s. Müxtəlif elm sahələrinə aid terminoloji lüğətlərin elektron variantlarının virtual məkanda yerləşdirilməsi, Azərbaycan dilinin terminoloji arealını müasir metodlarla zənginləşməsinə zəruri edir. Açar sözlər: Azərbaycan dili, lüğət, Dil, mənim alın sözlərim, termin

Açar sözlər: Azərbaycan dili, lüğət, Dil, mənim alın sözlərim, termin.

Dilimizdəki sözlər mənşəyinə görə iki qrupa bölünür: əsl Azərbaycan sözləri, alınma sözlər. Dilimizin lüğət tərkibindəki sözlərin böyük əksəriyyəti (xüsusilə say, əvəzlilik və feillər, demək olar ki, hamısı) əsl Azərbaycan sözləridir. Başqa xalqlarla müəyyən əlaqələr nəticəsində dilimizə çoxlu alınma sözlər də keçmişdir. Alınma sözlər dilimizdəki sözlərin böyük əksəriyyəti xüsusilə, say (sıfır, həşdat, milyon, milyard, trilyon istisnadır), əvəzlilik və feillərin hamısı Azərbaycan mənşəlidir. Başqa xalqlarla müəyyən əlaqələr nəticəsində dilimizə çoxlu alınma söz keçmişdir, onlar iki qrupa bölünürlər:

1. Ərəb və fars dillərindən alınma sözlər; 2. Avropa dillərindən alınma sözlər

Birinci qrupa daxil olan alınma sözlərin çoxu fəal ümumişlək sözlərdir və onları əsl Azərbaycan sözlərindən fərqləndirmək çətindir. Alınma sözləri müəyyən etmək üçün aşağıdakı

qaydaları bilmək lazımdır. Bu qaydalar dilimizdə olan alınma sözlərin əsas göstəriciləridir:1. Sözdə iki saitın yanaşı işlənməsi: ailə, maneə, müavin, mətbəə, səadət və s.(1-42)

2. Sözü əvvəlində iki qoşa samitin birgə işlənməsi: stəkan, plan, prospekt, şkaif və s.

3. Sözdə uzun tələffüz olunan saitin işlənməsi: elan, təlim, mötərizə, Xalid, Natiq və s.

4. Sözü "r" samiti ilə başlanması: rəf, rütbə, rəndə, rayon, Rza, rəssam və s.

5. Sözü əvvəlində, ortasında, istərsə də sonunda "j" samitinin işlənməsi: jurnal, müjdə, əjdaha, ekipaj və s. Sinonimlər — linqvistikada müxtəlif cür tələffüz olunan və yazılan, ancaq eyni və ya oxşar mənaları olan sözlərdir. Sinonimlər nitq qabiliyyətini zənginləşdirməyə xidmət edir. Sinonimlər arasında oxşarlıq olsa da, onlar öz fikriifadə zənginliyi, müəyyən stillə bağlılığı və işlədilmə dərəcəsinə görə fərqlənirlər. Sinonimləri təşkil edən sözlər eyni nitq hissəsinə aid olur. Bədii ədəbiyyatda hər hansı bir deyim təsir gücünü, bədiliyini artırmaq üçün sinonim sözlərdən istifadə olunur. Sinonimlər dilin zənginliyini və ifadə qüdrətini göstərən əlamətlərdən biri sayılır.[1]6. Daxilində təkrar olunan qoşa samitli sözlər alınmadır: qüvvə, molla, bənna, mədəniyyət, professor və s.7. Vurğusu son hecaya düşməyən sözlər (əsl Azərbaycan sözlərində vurğu sonuncu hecaya düşməlidir. Bəli, ba'yaq, dü'nən, ne'cə, ni'yə, a'ncaq, ya'lnız, sa'nki kimi əsl Azərbaycan sözləri istisnadır): ka'mera, filo'sof, metafora və s.8. Sözdə ahəng qanunun pozulması (elat, ilğım, ılıq, ışıq, inam, ildırım, ışırtı və s. kimi əsl Azərbaycan sözləri istisnadır).9. Sonu –at(-ət) şəkilçisi ilə bitən sözlər: hesabat, təxribat, heyvanat, təlimat və s.10. la-, na-, bi-, ba-, a-, anti- önşəkilçiləri ilə dilimizə daxil olan sözlər (natəmiz, nadinc, nakişi istisna olaraq milli mənşəlidir): laməkan, naxələf, biqeyrət, baməzə, anormal, antifaşist.11. Sonu qoşa samitlə bitən təkhecalı sözlər: hədd, sədd, sirr, hiss, həzz, fənn və s.12. Dilimizdə təhsil və dinlə bağlı olan sözlərin böyük əksəriyyəti ərəb və fars dillərindən alınma sözlərdir: lövhə, təbəşir, məktəb, dər, dəftər, məktub, Allah, müsəlman, islam, peyğəmbər, cənnət, mələk və s.13. Kökündən dəyişən sözlər (fleksiyaya uğramış sözlər): elm-alim-üləmə eşq-aşiq-məşuq-məşuqə nəzm-nizam-Nizami-Nazim-mənzum14. Bütün apostroflu sözlər ərəb mənşəlidir (dilimizdən apostrof işarəsi çıxarılsa da, klassiklərimizin əsərlərində apostroflu sözlər saxlanılır): ə'la, sün'i, bə'zi, bə'zən, məs'ul, mə'na, mö'təbər, mə'lum və s.15. Sonu o, ö, e saitləri ilə bitən sözlər alınmadır: kino, büro, Nitsə və s.P.S Bizim dildən də başqa dillərə alınma Azərbaycan sözləri keçmişdir:Farslarda: ordu, bağ, boran, boşqab;Ruslarda: kərpic(кирпич), ütü(утюг), ocaq(очаг), sandıq(сундук), qarpız(арбуз), karandaş və s.Alnma sözlərin bir çoxunun dilimizdə qarşılığı var. Ancaq, bu nitqdə alınma sözlərdən qaçmağa əsas vermir. Alınma sözlər dilimizi zənginləşdirir, fikrin dəqiq, ifadəli çatdırılmasına yardımçı olur.:(2-24).Ərəb və fars dillərindən alınma sözlərin çoxu fəal ümumişlək sözlərdir və onları əsl Azərbaycan sözlərindən fərqləndirmək çətindir. Məsələn: kitab, alim, dünya, məktəb, tələbə, şagird və s. Belə alınma sözləri müəyyən etmək üçün əsl Azərbaycan sözləri üçün səciyyəvi olmayan aşağıdakı xüsusiyyətləri bilmək zəruridir:1. Sözdə iki saitın yanaşı işlənməsiMəsələn: ailə, zəif, səadət, müəllim, maaş, bədii, mətbəə və s.2. Sözdə uzun tələffüz olunan saitin işlənməsi Məsələn: Arif, aləm, bəzi, məna, elan, mötəbər, xüsusi, musiqi, sufi, həqiqət, səliqə, vəzifə və s.3. Sözü r samiti ilə başlanması. Məsələn: razı, rahat, rəssam, rəf, rütbə, rəndə və s.4. Sözdə j samitinin işlənməsi (istər sözü əvvəlində, sonunda, istərsə də ortasında). Məsələn: Jalə, janr, müjdə, əjdaha, qaraj, jurnal, montaj və s.5. Əvvəllər apostrofla işlənmiş bütün sözlər.Məsələn:şe'r, ne'mət, əla, məna, mö'təbər, vüs'ət, cür'ət, sün'i, məs'ul və s. Belə sözlərin hamısı ərəb mənşəlidir.6. Vurğusu son hecaya düşməyən sözlərin çoxu(bayaq, bildir, dünən, necə, niyə, ancaq, yalnız, sanki kimi əsl Azərbaycan sözləri istisnadır).7. Sözdə ahəng qanununun pozulmasıMəsələn: aşiq, məktub, vəfa, ticarət və s. (ılıq, ışıq, inam və s. əsl Azərbaycan sözləri istisnadır).8. Təkhəcalı sözlərin sonunda eyni samitlərin işlənməsi.Məsələn: həll, sirr, xətt, hiss, həzz, fənn, tibb, həqq, hədd, qəşş və s.9. Qoşa yy samitli sözlərin hamısı.Məsələn: xasiyyət, əziyyət, ədəbiyyat, nəqliyyat, təyyarə və s.Bu xüsusiyyətləri daşıyan sözlərin hamısı alınma sözlərdir.Ərəb və fars dillərindən alınma bəzi sözlər isə la, na, bi, ba ön şəkilçiləri ilə birlikdə dilimizə daxil olmuşdur. Məsələn: laməkan (məkansız), laqeyd

(diqqətsiz), naşükür, naməlum, nalayiq, nanəcib, bisavad, biədab, bişüur, bamazə və s. Məktəb, təhsil, din və ilahiyyətlə bağlı sözlərin çoxu da ərəb və fars dillərindən alınma sözlərdir. Məsələn: məktəb, kitab, dərslər, tədris, sinif, lövhə, tabaşir, elm, təlim, mədrəsə, dəftər, kati, ilahi, peyğəmbər, imam, məscid, səcdə, namaz, dəstaməz, ibadət, molla, möhür, axirət, behişt, camaat, cəhənnəm və s. Sözlərin əvvəlində iki samitin yanaşı gəlməsində əsl Azərbaycan sözləri üçün səciyyəvi xüsusiyyət deyil. Məsələn: plan, prospekt, şkaf, stəkan, trampolin və s. Belə sözlər, əsasən, Avropa mənşəli alınma sözlərdir. Dilimizdəki Avropa mənşəli alınma sözlərin bir çoxu başqa dillərdə də işlənir. Belə sözlərə beynəlmiləl sözlərdəyilir. Məsələn: respublika, prezident, demokratiya, futbol və s. Dilimizə müxtəlif dillərdən söz keçdiyi kimi, başqa dillərə də Azərbaycan sözləri daxil olmuşdur. Məsələn, fars dilində işlənən ordu, bağ, boran, boşqab sözləri; rus dilində işlənən kərpic, ütü (utyuq) və s. sözlər bizim dilimizdən keçmişdir. Azərbaycan dilinin izahlı lüğəti” müəyyən dərəcədə normativ bir lüğət olduğundan, canlı danışq dilində və onun ayrı-ayrı dialektlərində işlənən sözlərin hamısını əhatə etmir. Öz qarşısında duran vəzifəyə uyğun olaraq, Lüğətə bu günə qədər Azərbaycan ədəbi dilində geniş miqyasda işlənən bütün sözlər daxil edilir. Bu sözləri, əsasən, aşağıdakı qruplara ayırmaq olar:

1) Dilimizin lüğət tərkibinin ayrılmaz bir hissəsini təşkil edən xüsusi və terminoloji sözlər. Lakin bu və ya digər elmi terminin Lüğətə daxil edilməsi üçün əsas şərt, həmin terminin adi həyatda oynadığı rol və az-çox geniş yayılmasıdır. Məlum olduğu kimi, tibb, biologiya, texnika, botanika və s. sahəsində minlərlə, on minlərcə termin vardır ki, bunların əksəriyyəti çox məhdud ixtisar çərçivəsində işlənən sözlərdir. Bunları vermək xüsusi terminoloji lüğətlərin vəzifəsidir. Buna görə də Lüğətə ədəbi dilimizin lüğət tərkibinə daxil olmuş terminlər, yəni ümum-təhsil məktəbləri üçün Azərbaycan dilində yazılmış, yaxud bu dilə tərcümə edilmiş dərsləklərdə işlədilən terminlər, həmçinin kütləvi-elmi ədəbiyyatda və ümumi mətbuatda təsadüf edilən və dar ixtisasa aid olmayan terminlər daxil edilir. 2) Vaxtı ilə dilimizin lüğət tərkibinə girmiş, indi isə yalnız keçmiş həyatın müxtəlif cəhətlərini əks etdirmək naminə lazım olan və geniş oxucu kütləsi üçün yazılan, müxtəlif ədəbiyyatda işlədilən köhnəlmiş sözlər; məs.: yüzbaşı, biyar, bəy, qoçu, töycü, bəzzaz, zadəgan, baqqal, meyxanaçı və s. 3) İndi tarix kitablarında və digər ədəbiyyatlarda termin kimi işlənərək, müxtəlif tarixi dövrlərin məişət və həyatı cəhətlərini əks etdirən qədim sözlər; məs.: bəylərbəyi, kələntər, xaqan, sərdar və s. 4) Başqa xalq və tayfaların adları: a) müasir xalqların adları; məs.: çeşlər, macarlar, çinlilər, almanlar, fransızlar; b) indi mövcud olmayan, lakin vaxtilə dünya tarixində müəyyən rol oynamış xalq və tayfaların adları; məs.: skiflər, xəzərlər, peçeneqlər, assurilər, hunlar və s.

Qeyd: Bu adlar Lüğətdə, adətən, tək şəkildə, az işlənən tayfa adları isə cəm şəkildə verilir.

5) Tarixi və əsəri şəxsiyyət adlarından yalnız məcazi və simvolik mənələrdə işlənənləri; məs.: əflatun (çox bilikli, müdrik adam mənəsində), loğman (mahir həkim mənəsində), hatəm (səxavətli adam mənəsində) və s. 6) Xalq arasında və ədəbiyyatda işlənən din və dini ayinlərlə əlaqədar sözlər; məs.: namaz, ziyarət, dua, huri, mələk, behişt və s. 7) Məhəlli sözlərdən (dialektizmlərdən): a) respublikamızın müxtəlif rayon-larında və ya şifahi xalq yaradıcılığında az-çox yayılmış, buradan da ümumxalq dilinə, habelə kənd məişətinin təsviri ilə əlaqədar olaraq ədəbi dilə keçmiş sözlər; b) termin kimi işlənib bilən və ümumiyyətlə, termin yaratmaq üçün əhəmiyyəti olan və ədəbi dildə qarşılığı olmayan kənd təsərrüfatına, müxtəlif sənət və peşələrə aid sözlər, bitki, heyvan, balıq və s. adları; məs.: aranc, üçəm, zing, çeşid, daxal, kaha, qənbər, xama, kəsmik və s. Bu kimi sözlər Lüğətə ümumi dilimizə aid sözlər kimi daxil edilsə də, onların dialektizm olduğu müvafiq işarələrlə göstərilir. 8) Defislə yazılan mürəkkəb sözlər: a) isimlər; məs.: gecə-gündüz, əmin-amanlıq, gediş-gəliş, ata-ana, dağ-daş, arvad-uşaq və s.; b) zərflər; məs.: gülə-gülə, tez-tez, yavaş-yavaş, qol-qola və s. 9) Bədii, siyasi və digər ədəbiyyatda geniş yayılmış, həmçinin canlı dildə işlənən mürəkkəb ixtisar sözlər və hərfi ixtisarlər; məs.: raykom, komsomol, kolxoz, sovxoz, partkom, partbilet, SSRİ və s. 10) İsim və sifətlərin ən çox işlənən kiçiltmə və oxşama formaları; məs.: dax-macıq, kiçicik, hissəcik, uşaqcığaz, quşcuğaz, göycüyəz və s. 11) Müxtəlif şəkildə düzəldilmiş səs təqlidi sözlər; məs.: qurultu, şaqıltı,

vaqqıltı, miyov-miyov, cik-cik, şıq-şıq və s.12) Feli sifətlərdən yalnız substantivləşənələr (isimləşənələr) və ya sifət kimi işlənib bilənlər; məs.: oxuyan(xanəndə mənasında), çalan (çalğıçı mənasında), qapan, tutan (qapan it, tutan it mənasında) və s.13) Bir yerdə yazılan saylar (miqdar və sıra sayları), ədatlar (məs.: hə, axı, kaş və s.); qoşmalar (məs.: üçün, qarşı, başqa və s.); bağlayıcılar (bir yerdə yazılanlar) və ara sözlər (məs.: əlbəttə, beləliklə, şübhəsiz, görünür, deməli, həqiqətən, deyəsən, görəsən və s.).14) Mürəkkəb sözlərin yeni sözdüzəltmə cəhətdən məhsuldar olan tərkib hissələri; məs.: ...xana, ...şünas, ...oxşar, aqro..., elektro..., radio..., bio... və s.2.Lüğətə bu sözlər daxil edilmir: a) ölkə, dəniz, çay, dağ, şəhər və s. bu kimi coğrafi adlar; b) yerli əhali adları (məs.: bakılı, qarabağlı və s.); c) şəxs adları; ç) bu və ya digər formada yazıçı və müəllifin icadı olan, yaxud onun tərəfindən yanlış işlənən və başqa yazıçı və müəlliflərin əsərlərində təsadüf edilməyən sözlər (məs.: baharlı, axşamı, qaralışmaq, vətənçi, viranlamaq və s.); d) müasir ədəbi dilimizdə işlənməyən qəliz ərəb və fars sözləri; e) yalnız bir məhəllə və məhdud peşəkarlıq mühitinə aid olan və başqaları tərəfindən başa düşülməyən arqotizmlər (məs.: avaqa, ceydaraq, qacalov, hinqlov və s.); ə) ədəbsiz sözlər və söyüşlər.(3-51)

Onu da qeyd edək ki, dilin lüğət tərkibi daim inkişafdadır. Bu nəzərə alınaraq Heydər Əliyevin 2 yanvar 2003-cü il tarixli fərmanı ilə qüvvəyə minmiş "Azərbaycan Respublikasında dövlət dili haqqında Azərbaycan Respublikasının Qanunu"nın 13-cü maddəsinin 2-ci bəndində yazılır. "Müvafiq icra hakimiyyəti orqanı 5 ildə bir dəfədən az olmayaraq yazı dili normalarını təsbit edən lüğətin (orfoqrafiya lüğətinin) nəşr olunmasını təmin edir." Azərbaycan dilinin və xalqının təşəkkülü III–VII əsrlərdə baş vermiş, VII–VIII əsrlərdə başa çatmışdır. Bu zaman Azərbaycanda gedən dini mübarizə artıq sona yetmişdir.[14] XI əsrdə Azərbaycan dili Qafqazda və qonşu ölkələrdə geniş inkişaf tapır. Azərbaycan dili türk dillərinin oğuz qrupuna daxildir. Yerli əhalinin əsas dili olan Azərbaycan dili XI əsrin ortalarında oğuz tayfaları dilinin güclü təsiri altında tam şəkildə formalaşmışdır. XII əsrdə ədəbi Azərbaycan dili təşəkkül tapdı. Şairlər fars və ərəb dilləri ilə yanaşı bu dildə də əsərlər yazırdılar.[15] N.Cəfərov "Azərbaycan türkcəsinin milliləşməsi tarixi" əsərində "XI-XII əsrlərdən başlayaraq Azərbaycanda meydana çıxan möhtəşəm türk dövlətlərində rəsmi dil kimi ərəb, fars dilləri ilə yanaşı türkidən də istifadə olunduğunu" göstərir.[4-39]

Ədəbiyyat:

1. Buludxan X.Ə., Müasir Azərbaycan dilinin Leksikologiyası, Bakı-Nurlan, 2008, 42 səh
2. Həjiyeva A., English Lexicology (textbook), Bakı, Elm və təhsil, 2011, 24 səh.
- 3.B.Ilyish, History of the English Language, Ленинград-«Просвещение», 1973, 51 page
4. L.E. Grinberg, M.D.Kuznets, A.V.Kumacheva, G.M.Meltser, Exercises in Modern English Lexicology, Foreign languages publishing house, Moscow, 1960, 39 page.

E.Bagirzade

The origin,the entrance raison and linguistic analyse of the linguistic elements to the Vocabulary content of Azerbaijani

Summary

The article is about the role of authentic materials in teaching grammar. It is explained how effective the role of authentic materials is in teaching grammar. Here also the advantages and disadvantages of authentic materials are explained.

The disadvantages of traditional methods required new approaches or methods for teaching grammar, as well as the language which the learners could use in their real life. One of the approaches that set up thinking this goal was communicative approach. Communicative approach is based on communicative competence and interaction. According that fact the choice of materials must be related to the real-life situations and convince the learners to use the knowledge and grammar rules during their speaking.

On this point authentic materials are more useful for learners because they are connected with real-life situations. We know teaching grammar is important for learning any language. The effective way for teaching grammar and use grammatical structures in one's speech is always controversial problem. One of the effective ways is using authentic materials. Advantages of authentic material are more than its disadvantages.

But if we see and solve or decrease the disadvantages, authentic materials can be effective way for learning language and using grammar easily.

Key words: Azerbaijani language, dictionary composition of the language, elements
Language, my forehead words, termin.

Э.Багирзаде

**Языковые элементы входящие в состав словарного запаса Азербайджанского
языка их источники и причина их заимствования и лингвистический анализ**

Резюме

В данной статье делается попытка выявить наиболее эффективные, по нашему мнению, приемы обучения студентов-азербайджанцев одному из частных вопросов синтаксического строя русского языка - моделированию синтаксических конструкций с соподчинительной связью дательного адресата и других объектных уточнителей. Выбор темы связан с актуальностью усвоения принципов сочетаемости слов при изучении русского языка как иностранного, а также с теми ошибками, которые характерны для студентов-азербайджанцев (ей не было дома, я его сочувствую, приказал его и т.п.) Дательный падеж в синтаксических конструкциях функционально чрезвычайно богат и разнообразен: он имеет ряд специфических позиционных положений.

Вместе с тем исключительна и его вспомогательная роль по отношению к другим падежам, особенно к винительному без предлога, в соподчинительную связь с которым он вступает в системе сильного и слабого управления: подарить книгу сыну, купить тетради сестре и т.п. Практика показывает, что значения падежей легко осваиваются при изучении многочленных конструкций, в которых каждый инвариант является оппозицией по отношению к другому.

Ключевые слова: азербайджанский язык, состав языка, элементы языка, мои слова
лба, термин.

Redaksiyaya daxil olma tarixi: 12.04.2019

Çapa qəbul olunma tarixi: 31.05.2019

Filologiya elmləri doktoru, professor Tamilla Hüseynova tərəfindən çapa tövsiyə olunmuşdur